

כ:

עין משפט
גור מוצה

אין דורשין פרק שני חגיגה

מסורת הש"ס

(א) [מסופתה דטירות פ"ן]
פ"ן פט. פ"ט. (ב) פ"ט. (ג) פ"ט. (ד) [מסופתה דטירות פ"ן]
(ה) [מסופתה דטירות פ"ן]
(ו) [מסופתה דטירות פ"ן]
(ז) [מסופתה דטירות פ"ן]
(ח) [מסופתה דטירות פ"ן]
(ט) [מסופתה דטירות פ"ן]
(י) [מסופתה דטירות פ"ן]
(יא) [מסופתה דטירות פ"ן]
(יב) [מסופתה דטירות פ"ן]
(יג) [מסופתה דטירות פ"ן]
(יד) [מסופתה דטירות פ"ן]
(טו) [מסופתה דטירות פ"ן]
(טז) [מסופתה דטירות פ"ן]
(יז) [מסופתה דטירות פ"ן]
(יח) [מסופתה דטירות פ"ן]
(יט) [מסופתה דטירות פ"ן]
(כ) [מסופתה דטירות פ"ן]
(כא) [מסופתה דטירות פ"ן]
(כב) [מסופתה דטירות פ"ן]
(כג) [מסופתה דטירות פ"ן]
(כד) [מסופתה דטירות פ"ן]
(כה) [מסופתה דטירות פ"ן]
(כו) [מסופתה דטירות פ"ן]
(כז) [מסופתה דטירות פ"ן]
(כח) [מסופתה דטירות פ"ן]
(כט) [מסופתה דטירות פ"ן]
(ל) [מסופתה דטירות פ"ן]

הגהות הב"ח

(א) [מסופתה דטירות פ"ן]
ומאי שנה סיפא דהא קא
חזי דהו דנגעו דקמי
(ב) [מסופתה דטירות פ"ן]
בא"ד לא יטמא
בטמא דהו דנגעו דקמי
(ג) [מסופתה דטירות פ"ן]
בא"ד לא יטמא
בטמא דהו דנגעו דקמי
(ד) [מסופתה דטירות פ"ן]
בא"ד לא יטמא
בטמא דהו דנגעו דקמי
(ה) [מסופתה דטירות פ"ן]
בא"ד לא יטמא
בטמא דהו דנגעו דקמי
(ו) [מסופתה דטירות פ"ן]
בא"ד לא יטמא
בטמא דהו דנגעו דקמי
(ז) [מסופתה דטירות פ"ן]
בא"ד לא יטמא
בטמא דהו דנגעו דקמי
(ח) [מסופתה דטירות פ"ן]
בא"ד לא יטמא
בטמא דהו דנגעו דקמי
(ט) [מסופתה דטירות פ"ן]
בא"ד לא יטמא
בטמא דהו דנגעו דקמי
(י) [מסופתה דטירות פ"ן]
בא"ד לא יטמא
בטמא דהו דנגעו דקמי
(יא) [מסופתה דטירות פ"ן]
בא"ד לא יטמא
בטמא דהו דנגעו דקמי
(יב) [מסופתה דטירות פ"ן]
בא"ד לא יטמא
בטמא דהו דנגעו דקמי
(יג) [מסופתה דטירות פ"ן]
בא"ד לא יטמא
בטמא דהו דנגעו דקמי
(יד) [מסופתה דטירות פ"ן]
בא"ד לא יטמא
בטמא דהו דנגעו דקמי
(טו) [מסופתה דטירות פ"ן]
בא"ד לא יטמא
בטמא דהו דנגעו דקמי
(טז) [מסופתה דטירות פ"ן]
בא"ד לא יטמא
בטמא דהו דנגעו דקמי
(יז) [מסופתה דטירות פ"ן]
בא"ד לא יטמא
בטמא דהו דנגעו דקמי
(יח) [מסופתה דטירות פ"ן]
בא"ד לא יטמא
בטמא דהו דנגעו דקמי
(יט) [מסופתה דטירות פ"ן]
בא"ד לא יטמא
בטמא דהו דנגעו דקמי
(כ) [מסופתה דטירות פ"ן]
בא"ד לא יטמא
בטמא דהו דנגעו דקמי
(כא) [מסופתה דטירות פ"ן]
בא"ד לא יטמא
בטמא דהו דנגעו דקמי
(כב) [מסופתה דטירות פ"ן]
בא"ד לא יטמא
בטמא דהו דנגעו דקמי
(כג) [מסופתה דטירות פ"ן]
בא"ד לא יטמא
בטמא דהו דנגעו דקמי
(כד) [מסופתה דטירות פ"ן]
בא"ד לא יטמא
בטמא דהו דנגעו דקמי
(כה) [מסופתה דטירות פ"ן]
בא"ד לא יטמא
בטמא דהו דנגעו דקמי
(כו) [מסופתה דטירות פ"ן]
בא"ד לא יטמא
בטמא דהו דנגעו דקמי
(כז) [מסופתה דטירות פ"ן]
בא"ד לא יטמא
בטמא דהו דנגעו דקמי
(כח) [מסופתה דטירות פ"ן]
בא"ד לא יטמא
בטמא דהו דנגעו דקמי
(כט) [מסופתה דטירות פ"ן]
בא"ד לא יטמא
בטמא דהו דנגעו דקמי
(ל) [מסופתה דטירות פ"ן]
בא"ד לא יטמא
בטמא דהו דנגעו דקמי

ממיו ופועליו. עמי הארץ: טעוין טכרס. כגון יין נחביות של
חרס והן אינן נוגעין בתוכן וכלי חרס אינו מיטמא מגבו:
טכרסו טכרסו. ואין חוששין שמה נגעו דכיון דלא הויען שהו
מפליג כל שעתא סברי השתא אחי. אלמא אדם משמר מה שביד
חברו: מאי שנה רישא ומאי שנה
פירשו ואי ס"ד אין אדם משמר מה
שביד חברו מאי שנה רישא ומאי שנה
סיפא: א"ר יוחנן במסכת חמור
ופועליו לך. לעולם אין אדם משמר
מה שביד חברו והני אין לריבין
שימור דאי נמי נגעו לא חיכשת להו
דכשהטבילין לך עסקיין: כבא לן
דרך עקלתון. כשיכול לנזל להם פתאום
דרך עקלתון שנה יבינו הלכן
דחלי מיניה:

הדרן עלך אין דורשין

חומר בקדש מבחורמה שמתבילין כלים
בתוך כלים לחורמה אבל לא
לקדש אחוריים ותוך וכיתר הצביטה בתרומה
אבל לא בקדש הנושא את המדרס נושא את
התרומה אבל לא את הקדש בגדי אוכלי
תרומה מדרס לקדש לא כמדת הקדש מדרס
התרומה שבקדש מתיר ומנגב ומטביל ואח"כ
קושר ובתרומה קושר ואח"כ במטביל כלים
הנגמרים בטורה צריכין מבילה לקדש אבל
לא לתרומה^א הכלי מצרף מה שבתוכו לקדש
אבל לא לתרומה הרביעי בקדש פסול
והשלישי בתרומה ובתרומה אם נטמאת
אחת מידי חבירתה טהורה ובקדש מטביל
שתיהן שהיה מטמא את חבירתה בקדש
אבל לא בתרומה אוכלין אוכלים נגובין
בידים מסואבות בתרומה אבל לא בקדש
האונן
דמי לחניה הוא: ובתרומה. אם ראה לקושר קושר ואח"כ
מטביל: כלים הנגמרים בטורה. שזהו כהן משכחו סמוך לגמיר
שראויין לקבל טומאה: לריבין עבילה לקדש. ובמסכת
טעמא: הכלי מצרף אם מה שבתוכו. (א) אוכלים חתיכות הרבה
בכלי אחד ונגע טמא בחד מהן הכלי מדרס להיות כולו
חתיכה אחת ונעמא כולו: אבל לא לתרומה. אלמא אותה
שנגע בה היא רשאון והנוגעת בה היא שניה והנוגעת
שניה שישית והשאר טהורות: פסול. ואינו פוסל עוד
אחר: אם נעמא אחס מידו. בטומאה דרבנן שאינה
מטמאה אלא ידים ולא את הגוף: נגובין. שהיו נגובין מימיהן
שלא הוכשרו לטומאה מעולם: בידי מסואבות. שניות לתרומה דכיון
דלא הוכשרה לא מיפסלה: אבל לא לקדש. בגמ' מפרש טעמא:
האונן

חומר בקדש מבחורמה שמתבילין כלים
בתוך כלים לחורמה אבל לא
לקדש אחוריים ותוך וכיתר הצביטה בתרומה
אבל לא בקדש הנושא את המדרס נושא את
התרומה אבל לא את הקדש בגדי אוכלי
תרומה מדרס לקדש לא כמדת הקדש מדרס
התרומה שבקדש מתיר ומנגב ומטביל ואח"כ
קושר ובתרומה קושר ואח"כ במטביל כלים
הנגמרים בטורה צריכין מבילה לקדש אבל
לא לתרומה^א הכלי מצרף מה שבתוכו לקדש
אבל לא לתרומה הרביעי בקדש פסול
והשלישי בתרומה ובתרומה אם נטמאת
אחת מידי חבירתה טהורה ובקדש מטביל
שתיהן שהיה מטמא את חבירתה בקדש
אבל לא בתרומה אוכלין אוכלים נגובין
בידים מסואבות בתרומה אבל לא בקדש
האונן

חומר בקדש מבחורמה שמתבילין כלים
בתוך כלים לחורמה אבל לא
לקדש אחוריים ותוך וכיתר הצביטה בתרומה
אבל לא בקדש הנושא את המדרס נושא את
התרומה אבל לא את הקדש בגדי אוכלי
תרומה מדרס לקדש לא כמדת הקדש מדרס
התרומה שבקדש מתיר ומנגב ומטביל ואח"כ
קושר ובתרומה קושר ואח"כ במטביל כלים
הנגמרים בטורה צריכין מבילה לקדש אבל
לא לתרומה^א הכלי מצרף מה שבתוכו לקדש
אבל לא לתרומה הרביעי בקדש פסול
והשלישי בתרומה ובתרומה אם נטמאת
אחת מידי חבירתה טהורה ובקדש מטביל
שתיהן שהיה מטמא את חבירתה בקדש
אבל לא בתרומה אוכלין אוכלים נגובין
בידים מסואבות בתרומה אבל לא בקדש
האונן

האונן

והתניא וכו'. אלמא אדם משמר מה שביד חברו וכו' בתרא
דע"ז (דף סט.) פרש"י גבי מאי שנה רישא ומאי שנה
סיפא דהא (א) חזי ליה דנגע דקמי טעוין טכרס והני לא נחביות
מיייר שהיו סתומות אלא באוכלין מיייר בלא חביות אף קשה להר"ר
ועוד דהכא כי אקשי ור"ל שאדם

והתניא (א) הרי שהיו חמוריו ופועליו טעוין
טהרות אע"פ שהפליג מהן יותר ממיל
טהרותיו וטהרות ואם אמר להם לכו ואני אבוא
אחריכם כיון שנתעלמו עיניו מהן טהרותיו
טמאות מאי שנה רישא ומאי שנה סיפא
א"ר יצחק נפחא רישא במטהר חמוריו
ופועליו לך אי הכי סיפא נמי אין ע"ה
מקפיד על מגע חבירו אי הכי רישא נמי
בבא להם דרך עקלתון אי הכי סיפא נמי
כיון דאמר להו לכו ואני אבוא אחריכם
מיסמך סמכא דעתיה:

הדרן עלך אין דורשין

חומר בקדש מבחורמה שמתבילין כלים
בתוך כלים לחורמה אבל לא
לקדש אחוריים ותוך וכיתר הצביטה בתרומה
אבל לא בקדש הנושא את המדרס נושא את
התרומה אבל לא את הקדש בגדי אוכלי
תרומה מדרס לקדש לא כמדת הקדש מדרס
התרומה שבקדש מתיר ומנגב ומטביל ואח"כ
קושר ובתרומה קושר ואח"כ במטביל כלים
הנגמרים בטורה צריכין מבילה לקדש אבל
לא לתרומה^א הכלי מצרף מה שבתוכו לקדש
אבל לא לתרומה הרביעי בקדש פסול
והשלישי בתרומה ובתרומה אם נטמאת
אחת מידי חבירתה טהורה ובקדש מטביל
שתיהן שהיה מטמא את חבירתה בקדש
אבל לא בתרומה אוכלין אוכלים נגובין
בידים מסואבות בתרומה אבל לא בקדש
האונן

מאי שנה רישא ומאי שנה סיפא
א"ר יצחק נפחא רישא במטהר חמוריו
ופועליו לך אי הכי סיפא נמי אין ע"ה
מקפיד על מגע חבירו אי הכי רישא נמי
בבא להם דרך עקלתון אי הכי סיפא נמי
כיון דאמר להו לכו ואני אבוא אחריכם
מיסמך סמכא דעתיה:

חומר בקדש מבחורמה שמתבילין כלים
בתוך כלים לחורמה אבל לא
לקדש אחוריים ותוך וכיתר הצביטה בתרומה
אבל לא בקדש הנושא את המדרס נושא את
התרומה אבל לא את הקדש בגדי אוכלי
תרומה מדרס לקדש לא כמדת הקדש מדרס
התרומה שבקדש מתיר ומנגב ומטביל ואח"כ
קושר ובתרומה קושר ואח"כ במטביל כלים
הנגמרים בטורה צריכין מבילה לקדש אבל
לא לתרומה^א הכלי מצרף מה שבתוכו לקדש
אבל לא לתרומה הרביעי בקדש פסול
והשלישי בתרומה ובתרומה אם נטמאת
אחת מידי חבירתה טהורה ובקדש מטביל
שתיהן שהיה מטמא את חבירתה בקדש
אבל לא בתרומה אוכלין אוכלים נגובין
בידים מסואבות בתרומה אבל לא בקדש
האונן

הדרן עלך אין דורשין

חומר בקדש. י"א מעלות חשיב לרנא ולרני אילא י' מעלות והיה
קשה להר"ר אלחנן ליתני הדין דלעיל (דף יח.) טעלן

לדיס לחולין ולתרומה ולקדש מטבילין טבל והחזק לתרומה לא
החזק לקדש וגרלה למורי דלא קא חשיב בתמניי אלא היכא דאכא
דטומאה (א) והני נמי כפ"ק דנדה (דף י.) לא חשיב מעת לעת שנגמרה משום דליכא דררא דטומאה ונגדי אוכלי תרומה מדרס לקדש
איכא דררא דטומאה אף דאורייתא שמה יצאה עליהן אשמו נדה: הנושא את המדרס. מנעל של זב טמא את התרומה (א) וכלנא
שלא יגע בה רק נושא את החבית וזי תניא בתורה כהנים הנושא את המדרס מטמא שנים ופוסל אחד פ"י מטמא שנים ופוסל אחד
דהוה אז הטומאה ועושה ראשון ושני בחולין ופוסל בתרומה הם נוגע בה ועל מה שפרש"י נושא מדרס שנושא את התרומה נחביות
ואינו נוגע בלאוה וקשה לפירושו דחשיב ליה להאי נושא אז הטומאה לטמא כל כמו זב וא"כ ליטמא האי חבית התרומה שבתוכו
בהיסט מי לא תניא משכב ומושב כפך מאזנים ואוכלין ומשקין כפך שניה הכרעיה המשכב טימא האוכלין ועוד תניא בת"כ הטוגע
במשכבו יכנס בגדיו (ויקרא טו.) אין לי אלא בגדים שהוא לנזק בגדים אחרים מנלן ט"ל (ט) בגד בגדיו א"כ מה ט"ל בגדיו לפרט פ"י לפרט
אדם וכלי חרס אלמא דנושא המדרס לא יטמא כלי אפי' בעת נשאו את המדרס אלא ודאי אפי' יגע בלאוה אין לחוש:

לא במדת התרומה מדרס הקדש. לפי שפרש"י דהרבה דיינים ביניהם נקט האי לישנא: הבל"י מצרף מה שבתוכו. הקשה הרב רבי
אפרים דבפ"ק לחולין (דף כד: דס.) דרשין מכל אשר בתוכו יטמא לימד על כלי חרס שאפי' מלא חרדל טמא ומנא ליה דעטמא הכי
דלמא הם מטמא דלירוף ומירן הר"י דלא מזני לירוף לחולין (א):

כלים הנגמרים וכו'. חומר הר"ר אלחנן דלהכי נקט נגמרים ולא נעשים משום דאין רגילות לשומרם בטורה כגון עשייתן
עד עת גומרה לפי שאין מקבלין טומאה עדיין אבל כי נגמרו שמקבלין טומאה נותנין לן (א) לכן לשומרם בטורה:

גד א מיי מיידי חת'ל
מטמא משכב ומושב
הכלה ה'
א ב הכל נמי מיידי
ח'ל' אבות הטומאות
מהכלה א עד הכלה ז
והכל' א עד הכל' טו:

מוסף רש"י

מאי שנה רישא ומאי
שנה סיפא. הא קא חזי
לנו דנגע. דקמי טעוין
טכרס. והני לא נחביות
מיייר שהיו סתומות וכו'
(א) במטהר חמוריו.
שהטבילין ומנגב טהור (א).
על מגע חבירו. הטוגע
ב כדן ולא נטרי לך
(א). אי הכי רישא נמי.
כיון שפליג אילא למחש
עקלתון. כשנעל חבית יטל
ללא דרך עקלתון מדרסת
השתא אחי (א).

הדרן עלך אין דורשין
הכלי מצרף מה
שבתוכו. טריה לרנא
וכה אונן קודש מנלן
ואוכלין קודש מנלן ואין
נוגעין זה בזה ונגע טמא
באונן טהורא אלא וכלי
לא נגע האונן אין מטמא
הכי האוכלין נכשוי רשעי
טמאים בכלי מדרסן
(א) פ"י י' א' שם נגע
טביל יום במקומו פסל את
כלי (מנחות כד.).

רבינו הגנאל

ירמיה באומר שבתורה
מדרס המטמאה ולא
שבתורה מדרס המטמאה
וש"ס דאיכא נטירותא
לפסולא ואסתוויא מן הכל
וכן המדרסה ובמקשה
דש"י נשים שאגרו
בטורה ואמרו לא היה
בלבנו לטמא וטמא ר'
ישמעאל. ששטות ה':
הדרן עלך אין דורשין
בקירות
חומר בקדש מבחורמה
שמתבילין כלים בתוך
כלים לתרומה אבל לא

Torah-Box.com
diffusion du judaïsme aux francophones